

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **M. E.**, zast. Mgr. Markem Eichlerem, advokátem, se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 12. 2024, č. j. OAM-13250-20/PP-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 4. 2025, č. j. 75 A 2/2025-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit **do 3 dnů** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadl v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti nadepsanému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatele o vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle § 87e odst. 1 písm. f) téhož zákona je důvodné nebezpečí, že by stěžovatel mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Vzhledem k tomu, že stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku nijak neodůvodnil, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 14. 5. 2025, č. j. 4 Azs 97/2025-11, vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení tohoto usnesení doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti o konkrétní důvody, pro které o přiznání odkladného účinku žádá. Nejvyšší správní soud rovněž stěžovatele poučil, že nevyhoví-li výzvě k doplnění důvodů na přiznání odkladného účinku, soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná.

[3] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno prostřednictvím datové schránky dne 15. 5. 2025. Lhůta 7 dnů určená soudem k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak uplynula dne 22. 5. 2025.

Stěžovatel však ve stanovené lhůtě ani později žádné důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nedoplnil.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyly splněny.

[5] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce (resp. stěžovatele) znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného stěžovatele, přičemž postačuje pouhý předpoklad tvrzené újmy. Stěžovatel je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Neuvede-li stěžovatel ve svém návrhu žádné skutečnosti, z nichž splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovozuje (ani tyto na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nedoplní), soud kasační stížnosti odkladný účinek nepřizná (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2013, č. j. 8 Afs 62/2013-30, a ze dne 29. 3. 2018, č. j. 9 Azs 62/2018-18).

[7] V posuzovaném případě stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neodůvodnil (ani jej na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nedoplnil), a soudu tak neuvedl žádné skutečnosti, na jejichž základě by mohl naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 s. ř. s. zvážit. Za takových okolností nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak než kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznat. Pro úplnost Nejvyšší správní soud podotýká, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žádným způsobem nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

[8] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, a proto rozhodl Nejvyšší správní soud dále tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek činí 1.000 Kč. Ten je možno uhradit bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1040509725**. V případě včasného nezaplacení soudního poplatku bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2025

pokračování

4 Azs 97/2025-

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu